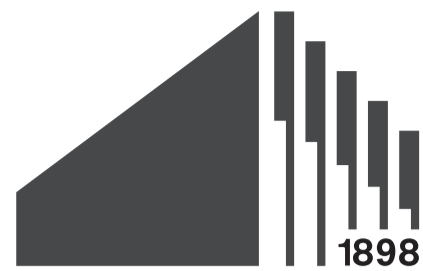

МУЗИЧНИЙ ВІСНИК

№ 2 (52)

ДНІПРОВСЬКА
АКАДЕМІЯ МУЗИКИ

25 грудня 2024 р.

АКОРДЕОННИЙ ЗВУКООБРАЗ НОВІТНІХ СЕНСІВ «МУЗИКИ БЕЗ МЕЖ»

Усвідомлюючи музикознавче тлумачення словосполучення «звукообраз» як усталення комплексу виразових засобів певного музичного інструмента, переконливо означимо цю ж дефініцію як і найбільш дотичну до цьогорічного фестивалю «Музика без меж», у його представленні як «Симфонічна осінь», що відбувся 19 та 20 листопада 2024 року на головній сцені Concert Hall Дніпровської академії музики.

Творчо обдарована особистість, винятково харизматичний акордеоніст-віртуоз Євген Жила, в універсально-максимальному застосуванні виразових можливостей академічного народного інструмента, наголосимо, багатогранно представленого європейськими музично-інструментальними традиціями акордеонного виконавства, згенерував самотутню звукову окрасу осіннього музичного марафону, що рельєфно окреслився новітнім звукообразом у максимальності звукової ретроспекції фестивалю, вже як 15 років успішно представленого в сузір'ї честот академії музики у Дніпрі.

Так, у перший день музичного марафону, багатоманіттям акордеонного звукообразу фестивального дійства, було змальовано страхітливі картини війни, відтворено трагедію слов'янського народу, у творі сучасного італійського композитора Ч. К'ярк'яретта «Насіння соняшника» для акордеона та симфонічного оркестру (диригент – народний артист України, професор Д. Логвин). Національний контент самоідентичності, було сфокусовано у симфонічній поемі «Дніпро» (прем'єрне виконання у Дніпрі), славетного українського композитора Є. Станковича. Художньо контрастними за ідейно-образним змістом, а відтак, і максимально полярною художньо-виразовою палітрою, наголосимо, бездоганно представлені оркестрантами під керівництвом Д. Логвина, постали п'єси сюїта «Сувеніри» відомого американського композитора ХХ століття С. Барбера. Хрестоматійною довершеністю музичного мовлення та вічною велич-

чю емоційно-чуттєвої сфери звукоінтонування, означилась Симфонія № 35 D-dur В. А. Моцарта, також презентована симфонічним оркестром «THE FESTIVAL» Дніпровської академії музики, вже в інтерпретації талановитого диригента, лауреата численних міжнародних конкурсів Р. Корсакова.

Другий день фестивалю, у символічній естафетності інструментально-конструкційної спорідненості механіко-духової природи акордеона та органу, презентував поціновувачам академічного музичного мистецтва творчість сучасного молдавського композитора, викладача та диригента В. Чолака. Духовна тематика сакральної сповіді автора у Пасакалії та Месі d-moll, духовному диптиху для мішаного хору a'cappella, буде винятково чуйно представлена у звучанні органу (Ю. Петухова) та великого хору Дніпровської академії музики (художній керівник – Ю. Чехлата, хормейстер – Т. Хмилюк, концертмейстер – Д. Чигрин), ударних інструментів (Д. Булгак) та солістів-вокалістів (К. Вереzub, М. Цащина, О. Якимець, З. Пазинич).

Заключний концерт фестивального марафону, незважаючи на доволі вечірні години його представлення, в арочній формі бачення цілісної картини фестивального дійства незмінним натхненником і сподвижником творчих ідей заходу – ректором Дніпровської академії музики, заслуженим діячем мистецтв України, піаністом Ю. М. Новіковим, представив акордеонний звукообраз у його символічній означеності вже з духовним оркестром (художній керівник та диригент – І. Грузин). Акордеоніст-віртуоз Євген Жила, у супроводі духового оркестру академії, виконав національно-характерний, заснований на іспанському фольклорі музично-інструментальний цикл «Чотири танці з Іберії», відомого представника іспанської акордеонної школи, композитора та виконавця Горки Ермоса. У цьому концерті також прозвучали оригінальні твори для великого академічного духового оркестру, відомих сучасних композиторів, а саме – Р. Сауседо, Д. Вілсона, Л. Аляркона, М. Свінера, Дж. Шенкела (солісти – саксофоніст В. Лебедь та кларнетист Ю. Левицький).

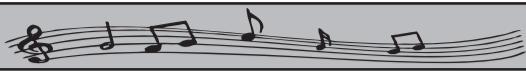
На особливу увагу у цьогорічній фестивальній феєрії заслуговує виняткова динаміка виконавсько-професійного зростання духового оркестру Дніпровської академії музики. Ключовими детермінантами цього винятково кропіткого процесу, можемо означити високий рівень колективної співпраці здобувачів освіти та викладачів кафедри «Оркестрові інструменти», а також перманентність процесу постійного оновлення, зацентруємо, у векторі максимального ускладнення художніх програм, репертуарної палітри колективу. Велике значення у професійному зростанні духового оркестру Дніпровської академії музики, має і розширення академічного інструментарію, представленого такими рідкісними професійними інструментами як бас-кларнет, англійський ріжок, баритон-саксофон, бас-тромбон, а також цілою низкою специфічних, характерно-

своєрідних шумових ударних інструментів. Магістральну вагу у зростанні виконавської майстерності має, поміж іншого, й досвід акомпанування солістам, зокрема цьогорічному акордеоністу-віртуозу Євгену Жилі, внаслідок чого, темброво-кolorистична палітра звучання духового оркестру набула виняткового урізноманітнення, а відтак, і стрімкої активізації професійно-виконавських, зокрема звукових якостей колективу.

Отже, підсумовуючи вищезначене, будемо стверджувати, що самотутній звукообраз акордеона у темброво-інтонаційній палітрі цьогорічного фестивалю «Музика без меж», вочевидь, активізував звукову рельєфність відтворення музично-інтонаційної картини сучасного світу, і не лише у її складній, трагедійній реальності сьогоденного буття, а й у світлі перспектив, надій у добро і любов, як основного сенсу, ідейного ества академічного музичного мистецтва.

В. В. Громченко,
доктор мистецтвознавства, професор,
проректор з наукової, творчої
та міжнародної діяльності

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИХ ПРАКТИК

У сьогоднішній академічній музичній освіті без перебільшення можна стверджувати, що міжнародна діяльність є життєдайною енергією задля впровадження у навчальний процес усього нового і винятково самобутнього, котре надзвичайно активізує, зацікавлює і, найголовніше, умотивовує усіх учасників навчально-освітнього процесу. Характерних рис міжнародна діяльність набуває і у царині наукової роботи. Міжнародний контент, будучи представленим у різних формах наукової активності, теоретично обґрунтовує безліч звершень у лоні музично-виконавської практики, генеруючи надзвичайно важливу усвідомленість та пізнання мистецьких таїн музичної творчості, композицій, не лише на рівні емоційно-чуттєвого означення творів, але й у векторі ствердження їх аналітичного бачення, пролонгації стосовно них відповідних аналітичних положень, інтерпретаційних бачень, їх окреслення у лоні різноманітних концепційних тверджень тощо.

За останні декілька років, міжнародна комунікація у Дніпровській академії музики переконливо згенерувала, підкреслимо, у традиційному представленні, такі звершення, як робота кандидата мистецтвознавства, професора та завідувача кафедри фортепіано Т. О. Медведнікової, у якості опонента на захисті кваліфікаційних наукових праць в Академії мистецтв

міста Банська-Бистриця (Словаччина); участь завідувача кафедрою духових інструментів консерваторії університету Чукурова з міста Адана (Туреччина), фаготиста А. Трофімова у конференційних зібраннях академії, з актуальною тематикою стосовно конструкційних удосконалень дерев'яного духового інструментарію; науково-творчими інтенціями у спілкуванні з відомим італійським композитором Ч. К'ярк'яретта, стосовно аранжування, інтерпретації його творів для акордеона, зокрема «Насіння соняшника» для акордеона та симфонічного оркестру, означена новизна освітньо-творчого проекту аспіранта Є. Жили; винятково плідною є співпраця доктора мистецтва, композитора, викладача академії Д. Демченка з канадським фаготистом З. Шеником, науково-дослідницька діяльність якого в університеті міста Торонто (Канада), пов'язана із сучасною духовою музикою українських композиторів; грантовими зв'язками означилась також й індивідуальна навчальна траєкторія таких вихованців академії як Я. Цвітінського та К. Слободяна (Швейцарія).

Та все ж магістральним науково-творчим звершенням, в ареалі міжнародних здобутків Дніпровської академії музики, є етномузикознавчий симпозіум «Актуальні питання східноєвропейської етномузикології». Вже відбулось

найрізноманітніші питання взаємодії традиційного музичного мистецтва із соціокультурними реаліями сьогодення, відкриває нові скарби культурної, духовної мудрості народів.

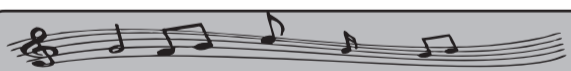
Симпозіум відбувається один раз на два роки, але ж його активність, означена представництвом найрізноманітніших форм науково-дослідницької діяльності вчених, не зупиняється не на мить, і як свідчення – презентація наукового доробку вчених-етномузикологів за наслідками щорічного міжнародного симпозіуму (7–10 лютого 2024 року), в збірнику наукових статей «Музикознавча думка Дніпропетровщини», випуску 26 (1, 2024). Зокрема, у рубриці «Музичне мистецтво: етномузикознавчий та мистецтвознавчий аспекти», презентовані дослідження Рітиса Амбразявічюса – доктора гуманітарних наук (музикознавство), професора Факультету соціальних, гуманітарних наук і мистецтв Каунаського технологічного університету, м. Каунас (Литва); представлений науковий доробок Рути Жарскене – докторки гуманітарних наук (етнологія), старшої наукової співробітниці відділу фольклорного архіву Інституту литовської літератури та фольклору у Вільнюсі (Литва); висвітлено здобутки Варси Люткуте-Закарене – молодшої наукової співробітниці, завідувачки архіву музичного фольклору в Литовській академії музики і театру, м. Вільнюс (Литва).

Отже, міжнародний аспект навчально-наукової діяльності в Дніпровській академії музики представлено як індивідуально-особистісними звершеннями на різних кафедрах, так і загальноакадемічними заходами традиційної міжнародної співпраці.

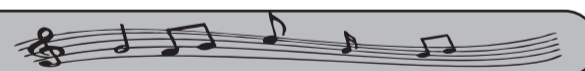
В. В. Громченко,
доктор мистецтвознавства, професор,
проректор з наукової, творчої
та міжнародної діяльності

Рітис Амбразявічюс, Сеґен Сфремов, Рімантас Слюжінскас

КОНЦЕРТНІ ЗВИТЯГИ

ФРЕДЕРІК ШОПЕН. ВАЛЬСИ

13 грудня 2024 року в Дніпровській академії музики відбувся вечір фортепіанної творчості, у виконанні доктора мистецтва, доцента кафедри фортепіано Гліба Вікторовича Адлуцького, в якому прозвучали вальси Фредеріка Шопена.

«Вальс» – одна з найпрекрасніших і найважливіших сторінок в історії танцювального мистецтва. Танець, як форма мистецтва, існує у часі й просторі, втілюючи гармонію руху та почуттів. Естетика вальсу вражає своєю грацією, плавністю і витонченістю ліній, що створюють ілюзію легкості та невагомості. Кожен рух несе в собі унікальне поєднання техніки й емоцій, що перетворює його виконання на справжнє мистецтво. Символіка цього танцю багатогранна. Кругові рухи асоціюються з символами часу, вічності та циклічності життя. У багатьох культурах вальс став уособленням романтики,

благородства і навіть свободи, адже на початку своєї історії, він розривав строгі суспільні рамки, відкриваючи новий простір для взаємодії та самовираження.

Вальси Ф. Шопена, які прозвучали під час концерту фортепіанної музики, безумовно, вирізнялись своєю танцювальністю, блискучістю та стрімкістю руху. Проте, ці зовнішні характеристики були лише поверхневою оболонкою. Ф. Шопен, як композитор, насамперед, звертався до світу внутрішніх переживань, і кожен його вальс, незважаючи на зовнішню витонченість, красу та технічну майстерність, розкривав перед слухачем багатий емоційний і духовний зміст.

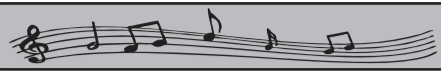
У його вальсах слухачі відчули не тільки характерну танцювальність, зображення рухів та жестів, а й цілісні музичні історії: одні радісні й натхненні, інші – глибоко драматичні та зворушливі.

Вони передавали глибокий внутрішній, особистісний світ, що надавало творам глибинного сенсу. Саме ця багатогранність створила особливу атмосферу концерту, наповнену емоційністю та витонченістю.

Побажаємо такого роду звершенням, у час прийдешніх новорічних свят, стати доброю традицією концертно-творчого життя Дніпровської академії музики.

Т. С. Адлуцька,
викладач циклової комісії фортепіано

ЗДОБУТКИ МІЖНАРОДНОЇ СЦЕНИ

МІЖНАРОДНЕ ВИЗНАННЯ ТА ПІДТРИМКА.
ДНІ ДНІПРА У КЕЛЬНІ

Культурна місія Дніпра у німецькому мегаполісі Кельні, мальовниче розташованому на берегах річки Рейн, представила чи не найбільший спектр мистецьких здобутків дніпровських майстрів, творчий доробок яких було означено у різних видах сучасного мистецтва – скульптура, народна творчість, різноманіття образотворчого мистецтва і, безумовно, академічна музика. Дніпровський камерний оркестр «Пори року», під орудою диригента, народного артиста України Дмитра Логвина, виступ якого відбувся 28 серпня 2024 року в концертній залі Кельнської філармонії, окреслився довершеністю ансамблевого звучання як вже численних випускників Дніпровської академії музики, так і представників її нинішнього науково-педагогічного складу, зокрема професора кафедри оркестрових інструментів, диригента Д. Г. Логвина; викладача кафедри народних інструментів і аспіранта кафедри музикознавства, композиції та виконавської майстерності, акордеоніста С. М. Жили; викладача кафедри оркестрових інструментів, віолончелістки О. О. Луценко. Серед музичних шедеврів різних культурно-історичних періодів, зокрема Ернст Блох – Concerto Grosso № 2 для струнного оркестру, Роберт Шуман – П'ять п'єс у народному стилі для віолончелі з оркестром (соліст – професор Вищої школи музики в Женеві та Вищої школи мистецтв у Берні Денис Северин), Й. С. Бах – Концерт для скрипки № 2 E-dur (соліст – володар Гран-прі Міжнародного конкурсу ім. Королеви Єлизавети 2024 Дмитро Удовиченко), звучала також і музика українських композиторів, а саме – Мелодія на українську народну тему для віолончелі з оркестром Бориса Лятошинського (соліст – Денис Северин), композиція «Місто Мрії» для камерного оркестру Золтана Алмаші.

Репертуарно-кульмінаційним центром у програмі виступу Дніпровського камер-

ного оркестру «Пори року», постала світова прем'єра твору відомого сучасного італійського виконавця-акордеоніста, композитора Чезаре К'ярк'яретта «Насіння соняшника» для акордеона та симфонічного оркестру, що звуками малювала страхотливі картини війни, звуко-інтонаційно відтворювала трагедію слов'янського народу (соліст – аспірант Дніпровської академії музики, акордеоніст Євген Жила).

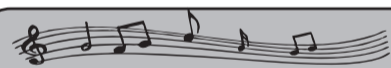
Таким чином, культурна місія Дніпра у Кельні, засвідчуючи не лише стрімкі, енергійно-піднесені культуротворчі звершення у взаємозбагаченні між му-

зикантами із різних країн та, безсумнівно, безмежно вдячними слухачами, генерувала взаємозбагачувальні процеси життєдайної духовної практики, підкреслимо, міжкультурного значення, утворюючи, внаслідок, унікальний приклад комунікації, свідчення багатогранного спілкування у взаєморозумінні, в такий спосіб формуючи винятковий взірць діалогу, еволюційних взаємовідносин між народами, країнами та, що найважливіше, знаходження лише позитивних рішень у їх контактуванні, у їх мудрому баченні прийдешньої еволюції світоустрою.

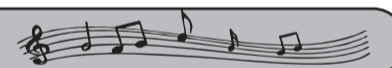
Побажаємо всім учасникам проекту, викладачам та здобувачам освіти нових творчих звершень і здобутків на міжнародній сцені академічного музичного мистецтва.

Міжнародна практика творчого взаємозбагачення постає особливо плідною у царині професійної музичної освіти, адже її учасниками є молоді фахівці - майбутнє музичної культури.

В. В. Громченко,
доктор мистецтвознавства, професор,
проректор з наукової, творчої
та міжнародної діяльності

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

III СИМФОНІЯ БОРИСА ЛЯТОШИНСЬКОГО:
ІСТОРИЧНІ ВІДЛУННЯ В МУЗИЧНОМУ ШЕДЕВРІ

У фортепіанній концертній залі Дніпровської академії музики 17 вересня 2024 року відбулась визначна подія, а саме – другий день Всеукраїнського туру «III симфонія Лятошинського. Історична прем'єра». У рамках цього мистецького проєкту було проведено лекцію «Що не так із III симфонією?», автором та художнім керівником цього проєкту Глібом Фаренюком, під час якої висвітлювались умови, в яких працював Борис

Лятошинський над створенням III симфонії сі-мінор, загалом контекст історичного періоду життя і творчості видатного українського майстра, зокрема відгуки від першої прем'єри у 1951 році, причини редакцій твору тощо. Також Гліб Фаренюк розповів про власні пошуки втрачених фрагментів первісного варіанту симфонії та реконструкцію знайденого.

Другою частиною неймовірно цікавої та пізнавальної події став концерт, в

якому фортепіанний ансамбль у складі автора та художнього керівника проєкту Гліба Фаренюка, студента IV курсу Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського Богдана Волошина, студента III курсу НМАУ ім. П. І. Чайковського Олександра Олійника, соліста Національної філармонії України Максима Шадько, прозвучала реконструкція та перекладання для двох ролей на вісім рук III симфонії сі-мінор Бориса Лятошинського у першій редакції.

Від першого звуку масштабної композиції геніального українського композитора, фортепіанну концертну залу Дніпровської академії музики заповнила атмосфера потаємної експресивності, винятково вишуканої інтимності. На одному диханні прозвучали всі чотири частини симфонії, після яких в аваях публіка дякувала виконавцям за таку колосальну відданість у їх мистецько-творчій праці.

Закцентуємо, що молодий український композитор Гліб Фаренюк, своїм проєктом: «... прагнув змінити традиційне уявлення про фортепіанне виконавство й розширити усталений філармонійний репертуар національно класикою» – як було означено у програмі до концерту.

Дійсно, відродження та популяризація забутих та прихованих часом зразків музичного мистецтва є надважливою справою сьогочасних митців, що повинна усіляко підтримуватися мистецькою аудиторією, провідними організаторами концертно-просвітницької діяльності, сучасними продюсерами та менеджерами. Адже, підкреслимо, що у складні часи для України, наголошення на невизнаній та присіченій радянською владою українській музичній класиці, повинно бути беззаперечним та максимально активізованим новочасними митцями.

Зазначимо, що завдяки автору та художньому керівнику проєкту Глібу Фаренюку, через понад 70 років, III симфонія Бориса Лятошинського прозвучала майже у первозданному вигляді, за виключенням III частини та без вступу до IV частини. Ця колосальна мистецько-творча праця, у її первісному вигляді, дійсно достойна звучати не лише в Україні, а і за її межами.

Рибіцька Аріна,
здобувач освіти II курсу кафедри
історії та теорії музики

АКТУАЛЬНО

НАД ДНІПРОВОЮ САГОЮ

«Український народ утворив собі інструмент для власної пісні – і тут бандура конкурентів не має. Ні на одному з інструментів не можна так закомпанувати української пісні, як то можна зробити на бандурі». Слова засновника академічного напрямку бандурного виконавства Гната Хоткевича можна вважати гаслом IV Конкурсу-фестивалю «Над Дніпровною сагою», оскільки його головною умовою було виконання української народної пісні під супровід бандури. Метою конкурсу є збереження національних музичних традицій, розвиток духовності, формування високих естетичних потреб студентів з класу бандури. Завдання конкурсу – популяризація та розвиток української культури і мистецтва, збереження та розповсюдження кращих зразків національного музичного мистецтва.

У складний період військового часу, в нашій країні проведення конкурсу у живому форматі, є насправді святом, а точніше – подвигом, у прямому сенсі цього слова. Звикнувши до дистанційних

конкурсів, наші студенти отримали величезне задоволення та здобули незабутні враження від участі у конкурсі оф-лайн. Конкурсне прослуховування відбулося 29 жовтня 2024 року, в якому прийняли участь 19 студентів по класу бандури та вокалу проф. Овчарової С. В., проф. Березуцької М. С., викладачів Окіпної Т. П., Миколайчук Н. В., Клименко О. О. та Буйновської Д. С. Конкурс проводився у трьох вікових категоріях: серед студентів коледжу 1–2 курсів, 3–4 курсів, а також студентів закладів вищої освіти (академія, факультет).

Як члену журі мені було надзвичайно приємно бачити учасників у вишиванках та національних костюмах, у схвильованому, піднесеному відчутті концертного хвилювання. Було враження, що ми нібито не на конкурсі, а на святковому концерті української народної пісні. Кожний виступ був яскравим і неповторним як коштовний камінчик, розкриваючи красу та неповторність української музичної скарбниці. Виконуючи народні

пісні, студенти-бандуристи долучились до безцінного надбання національного мистецтва, а саме – українського фольклору, в якому збережена історія та відображений менталітет нашого народу. Вражаюче різноманіття обробок народних пісень від класичних – М. Лисенка, Б. Лятошинського, А. Єдлички, до сучасних – М. Скорика, М. Дремлюги, К. Мяскова, а також нашої студентки А. Башмакової, яка виконала пісню у власній обробці.

Конкурс «Над Дніпровною сагою» є яскравим прикладом спільної творчості викладачів та студентів з класу бандури та вокалу Дніпровської академії музики. Бажаємо успіхів усім учасникам заходу у подальшій творчій діяльності!

Дякуємо ЗСУ за можливість жити, працювати, вчитись і творити!

М. С. Березуцька,
доктор філософії з музичного мистецтва, професор кафедри народних інструментів, заслужений діяч мистецтв України

ВОКАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО У ЧАСОПРОСТОРИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

У науково-педагогічній та концертно-виконавській діяльності кафедри вокально-хорового мистецтва протягом другого півріччя 2024 року відбулося багато цікавих та значних подій, у звершенні яких відзначимо активність викладачів О. Е. Школи, М. М. Герасименка, А. С. Гаркуші, В. Я. Гаркуші, О. С. Ус, Л. А. Рибак. За будь-яких умов сучасної дійсності, викладачі спеціалізації «Академічний спів» вважають за необхідне рухатися лише вперед, досягаючи нових творчих звитяг. Так, магістрантка II курсу А. Загора виступила на XIX Всеукраїнській студентсько-аспірантській науково-практичній конференції «Музичний твір як світоглядна універсалія сучасного мистецтва» з доповіддю «Трансформація жанру вокального циклу в творчості О. Козаренка» (наук. кер. А. А. Тулянцев). Конференція відбувалась 14–15 жовтня 2024 р.

Завідувач кафедри, кандидат мистецтвознавства, професор А. А. Тулянцев та старший викладач Ю. М. Худієнко узяли участь у Всеукраїнській науково-творчій конференції «Оперна студія: історія та перспективи розвитку», що пройшла 18–19 жовтня 2024 р. в Одеській національній музичній академії ім. А. В. Нежданової, і була присвячена 85-річчю оперної студії ОНМА ім. А. В. Нежданової. В апофеозному фінальному концерті цього заходу виступили магістрант II курсу Д. Риндін (кл. викл. О. В. Гопки) та студентка IV курсу О. Березова (кл. викл. Ю. М. Худієнко). Здобувачі освіти виконали дует Одарки та Карася з опери «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемівського.

30 листопада 2024 року відбулася міжнародна науково-практична конференція «Вокальне мистецтво в часопросторі української культури», присвячена 180-річчю Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка та 80-річчю кафедри академічного співу. Дніпровська академія музики була представлена доповідями-тезами професорів Н. А. Суржиної, А. А. Тулянцева, декана музичного факультету Я. О. Лисенко, викладачів О. В. Гопки, С. В. Сошневої, С. М. Рябухи.

Концертна діяльність кафедри охоплює важливі ідейно-тематичні напрямки та жанрову різноманітність. 30 вересня 2024 р. відбувся гала-концерт «Добридень тобі, Україно моя», присвячений міжнародному дню музики. Співали викладачі А. Ломакович, В. Бабенко, капела бандуристів «Чарівниці» (кер. С. Овчарова та Д. Буйновська). 28 жовтня 2024 р. пройшов концерт, присвячений до дня української писемності та мови «Усе мое, що зветься Україна». 25 листопада 2024 р. концертом «Vivat maestro» було вшановано пам'ять великого італійського композитора Дж. Пуччіні. У концерті органної та хорової музики, що відбувся у рамках Міжнародного фестивалю «Музика без меж», виступили студенти-бакалаври М. Цацина, О. Березова, З. Пазинич (диригент Ю. Ю. Чехлата). На високому професійному рівні відбувся концерт студентів класу викладача О. Е. Школи у Дніпровському Будинку мистецтв, а також концерт-іспит з Оперного класу (викладач-режисер С. Сошнева).

Відзначимо, що студент III курсу Андрій Поміщик (кл. викл. В. Бабенко) став дебютантом в опері «La Traviata» у Дніпровському академічному театрі опери та балету, а магістрант II курсу Д. Риндін (кл. викл. О. В. Гопки) з успіхом пройшов прослуховування до групи солістів Одеського національного театру опери та балету. Тож бажає творчих успіхів усім викладачам і студентам-вокалістам.

Н. А. Суржина,
народна артистка України,
лауреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка,
професор кафедри вокально-хорового мистецтва

Ю. М. Худієнко,
зав. циклової комісії академічного співу,
викладач кафедри вокально-хорового мистецтва

Концерт української фортепіанної музика

З 2023–2024 навчального року в Дніпровській академії музики існує творчий проєкт «Ab imo pectore», який створила завідувач циклової комісії фортепіано Житна Юлія Володимирівна. «Ab imo pectore» з латини перекладається як «від чистого серця, із глибини душі». Наголошено, що під цим гаслом, пройшло вже чимало творчих проєктів, пролунало багато концертів із різним програмним наповненням.

Цього разу, після довгих літніх канікул, на початку 2024–2025 навчального року, а саме – 16 вересня 2024 р., концертний сезон Дніпровської академії музики відкрився звучанням виключно українських фортепіанних творів, в інтерпретації студента III курсу музичного коледжу Юхима Ворнічеського (клас викладача Ю. В. Житної).

Юхим представив численній слухачській аудиторії різноманітну програму з творів українських композиторів – С. Жданова, Л. Ревуцького, С. Борткевича, В. Косенка.

Слухачі емоційно занурилися у самобутню звукову атмосферу українського мелосу, винятково характерну художньо-образну змістовність, своєрідно означену у звучанні кожного фортепіанного твору, завдяки максимально натхненному та артистично щирому виконанню молодого піаніста.

Закцентуємо, що дуже влучно та проникливо звучало виразне поетичне слово у представлених студентки II курсу коледжу Еліни Миронової (клас викладача Ю. В. Житної).

Захоплює та натхненно, вкрапляючи емоційні передчуття прийдешнього звучання фортепіанних композицій, лунали вступні слова з вуст ведучої концерту української музики, студентки IV курсу коледжу Юлії Чорнобай (клас викладача Ю. В. Житної).

Концерт справив неабияке враження на численних слухачів, що виявилось в гучних і широкх оплесках поціновувачів фортепіанного мистецтва.

Така яскрава подія на початку навчального року стала неймовірним натхненням і, підкреслимо, творчим імпульсом для здобувачів освіти у Дніпровській академії музики, на увесь подальший навчальний рік.

Юлія Чорнобай,
здобувач освіти IV курсу циклової
комісії теорії музики

КОНЦЕРТ-МІСТЕРІЯ «ПОДИХ» АБО ІНТЕНЦІЇ ОНОВЛЕННЯ КОНЦЕРТНОЇ ФОРМИ

Складно заперечити, що все більш відчутні зв'язки музики з іншими сучасними видами мистецтва, подекуди неочікуваними і максимально вражаючими, даються в знаки у багатьох сферах культурно-мистецької царини сьогодення. Численні концерти на сценах філармоній, палаців творчості, театрів, презентують вельми цікаві зразки синтезу мистецтв, унікальні приклади мистецького взаємобогачення у палітрі доволі різних засобів художньої виразності. Не виключенням є і педагогічно-освітні концертні помости провідних мистецьких закладів освіти, зокрема Дніпровської академії музики, на головній сцені якої відбуваються численні творчі звершення, як у лоні відомих традиційних фестивалів, форумів («Музика без меж», «Бахівська академія», «Форум виконавців на академічних народних інструментах»), так і у контексті багатьох освітньо-творчих проєктів здобувачів ступеня доктора мистецтва, концертних програмах великих творчих колективів, ансамблів, солістів.

Безумовно, такого роду події-здобутки, що мають прямиий вплив на еволюцію навчально-освітнього процесу, повинні набути означення їх аналітично-теоретичної усвідомленості, окреслитись фокусом їх своєрідних характерологічних ознак від багатьох викладачів, науковців-мистецтвознавців, та залучивши отримані аналітичні положення до сьогочасної навчально-освітньої практики, урізноманітнити новочасний виконавський, музично-педагогічний процес.

До такого роду самотутніх, багато в чому унікальних творчих звершень, здійснених зокрема в Дніпровській академії музики, належить концерт-містерія «Подих» медитативного хорового виконавства, що відбувся 30 жовтня 2024 року на головній сцені академії (concert hall), за участю великого хору (художній керівник – Юлія Чехлага, хормейстер – Тарас Хмилюк), звуко-вібраційного інструментарію неакадемічної традиції – Юлія Фурдуй та ударних професійних інструментів – Андрій Коломієць.

Усвідомлюючи містерію, насамперед, як характерне дійство-тайнство, що не лише огортає слухача духовно-глибиною, філософсько-проникливою змістовністю, трансцендентними ідеями, у такий спосіб якомога більше залучаючи його у безпосередній процес творення емоційно-чуттєвого, художнього дійства, стверджує реципієнта прямим учасником, співавтором, свого роду культової концертно-сценічної процесії. Таким чином, можемо казати про своєрідність оновлення концертної форми, відповідну регенерацію концертного дійства, в цілому, виняткову характерність представлення академічної програми хорової музики в новому баченні духовно-творчої комунікації зі слухачем.

Магістральними інтенціями споглядання духовних реалій сьогодення, як самотутнього оновлення концертної

форми, звісно, у призмі індивідуально-особистісного бачення, постали як характерно-самотутнє вбрання виконавців-хористів (спів босоніж у ніби янгельсько-просвітлених одягах та квітучо-вишитих вінка), так і унікально розширений звуковий арсенал, з домінантою новизни саме на ударних звуко-інтонаційних інструментах неакадемічної традиції.

Взаємодіючи із хором майже в абсолютності імпрізаційно-виконавського стилю гри, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри історії та теорії музики Юлія Фурдуй, своєрідно видобувала-породжувала паличками, дотиком рук, стукотіннями, грою смичком, унікальні за якістю частоти вібрацій, тембровою колористикою звуку-фонізи, художньо презентуючи численній слухачській аудиторії винятково оригінальний інструментарій, зокрема співочу чашу – тібецький вібраційний інструмент із розширеним спектром частотного звучання, що виготовляється ковкою із різних сплавів металу виключно власноруч; гонги – різноманітні тонові ударні інструменти італійського виробництва; тібецькі дзвони (колокола) – сакральні ударні інструменти, що часто використовуються для різноманітних духовних практик; українські етнічні самозвучаючі інструменти, такі як дивія та капель, що застосовуються, насамперед, для передачі образів водної течії, руху води тощо.

За спілкуванням із Ю. В. Фурдуй дізнались, що навчання звуко-вібраційній терапії, постало поштовхом до оволодіння також і звуко-вібраційними інструментами, активною участю виконавиці у спеціалізованих майстер-класах, зокрема в Італії, з опанування майстерності гри на такого роду музичних інструментах.

У низці характерних ознак оновлення концертної форми, що можна вбачати у рецензованому концерті-містерії, назвемо й візуалізацію художньо-образної змістовності виконуваних творів. Хорове звучання, гармонійно об'єднуючись у самотутніх імпрізаціях звуко-інтонаційного інструментарію, вправно озвученого Ю. В. Фурдуй, доповнювалось відеорядом на великому екрані, у зображенні різноманітні стійкої природи – вогню, води, сонця, вітру.

Напевно найголовнішим фактором, що максимально сприяв оновленню концертної форми, в активізації звуко-інтонаційних та візуальних параметрів дійства, постала програма вечора хорової музики, яка в узагальнюючому типі програмності, зонайбільше створювала атмосферу духовного умиротворення, єдності людини з першоджерелом світоустрою – любов'ю, духовною радістю та милосердям.

У концерті-містерії «Подих» прозвучали хорові твори «Танок весняного вітру» та «Подих часу» І. Алексійчук, «Сонце ходить» Б. Фроляк, «Тиха молитва» М. Шука, «У світанковій імлі» В. Скуратовського, «Non nobis, Domine» Р. Пауела, «Ubi Caritas» О. Гейло.

Спілкуючись із творчою натхненницею цього винятково самотутнього проєкту, кандидатом мистецтвознавства, доцентом кафедри вокально-хорового мистецтва, диригентом і художнім керівником хору Дніпровської академії музики Ю. Ю. Чехлагою, дізнались про ідейне першоджерело даного творчого звершення. Зокрема диригент зазначила, що «... в останні роки, в умовах війни, все очевиднішим стає той факт, що хоровий спів – це не просто магія багатоголосся, а перш за все, можливість відчутти тепло та емпатію, взаєморозуміння, любов, підтримку, шанс відновити свої ресурси та допомогти тому, хто поруч. Цього року, я мріяла запропонувати хору такий репертуар, який би максимально сприяв цим цілям, паралельно виконуючи наші прямі навчальні завдання. Так виникла ідея концерту-містерії, який складався із хорових творів медитативного характеру. Важливою художньою складовою проєкту стало звучання етнічних перкусійних інструментів у виконанні Юлії Фурдуй та Андрія Коломієця, які звели всіх виконавців у єдину спільну синергію. Окрім того, даний концерт став спробою нагадати всім нам про єдність людини і природи, важливість постійно прислухатися до неї, відчувати, вчитися її мудрості, внутрішньої сили, свободи та краси».

Отже, у низці домінант оновлення концертної форми, що виразно постали у Концерті-містерії «Подих», означимо характерну своєрідність репертуарної палітри концертного проєкту, залучення специфічного звуко-вібраційного музичного інструментарію, введення ряду візуальних засобів художньої виразності, представлених як сучасним відео контентом, так і самотутністю культури вбрання виконавців-хористів. Побажаємо всім організаторам та учасникам концерту, не зупинятись на успішно досягненій творчій новизні даного проєкту, а все більш осягати художньо-усвідомленим виконавством, безкраї простори ДУХУ творчості.

В. В. Громченко,
доктор мистецтвознавства, професор,
проректор з наукової, творчої
та міжнародної діяльності

Навчально-науковий інститут. СЛОВО НАУКИ

Другий рік діяльності навчально-наукового інституту Дніпровської академії музики був насичений на події.

У першому півріччі 2024 року відбувся реорганізований семінар-презентація науково-творчих здобутків аспірантів та асистентів-стажистів, який пройшов у два етапи, а саме – 16–17 січня та 14–15 травня, у рамках якого всі здобувачі третього рівня вищої освіти Дніпровської академії музики представили свої наукові та творчі здобутки, за результатами якого було опубліковано збірку тез доповідей.

Протягом року було організовано проведення низки заходів з підвищення кваліфікації (майстер-класи та курси) для педагогічних працівників закладів початкової мистецької освіти, педагогічних працівників фахових мистецьких коледжів та науково-педагогічних працівників вищої мистецької освіти.

Акцентуватимемо, що загалом підвищення кваліфікації успішно пройшли більше 700 осіб. Проходження курсів забезпечує для слухачів здобуття навичок як середньозначущих, так і з психології, сучасних цифрових технологій та вдосконалення навичок володіння державною мовою. Лекції для курсів підвищення кваліфікації та майстер-класи проводилися як науково-педагогічними працівниками Дніпровської академії музики, так і запрошеними фахівцями з провідних українських закладів вищої освіти. Рік був плідним також і на атестацію здобувачів третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти – доктора мистецтва.

Завершили своє навчання та успішно захистили творчі мистецькі проєкти: Ольга Іщенко («Українська естрадна пісня 1960–1980-х років та її сучасна виконавська інтерпретація»), Данило Вінаріков («Джазові ансамблі від тріо до біг-бенду: досвід виконавських практик»), Дмитро Демченко («Авторська композиторська інтерпретація концепції „Нового звуку“ в електроакустичній музиці XXI ст.»), Павло Гмирін («Фортепіанні цикли Бориса Лятошинського та представників його школи: виконавський аспект») і Євген Жила («Сучасна європейська акордеонна музика: стилеві вектори композиторської творчості»).

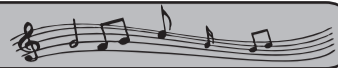

Д. В. Воловик,
директор навчально-наукового
інституту Дніпровської академії
музики, кандидат економічних наук,
доцент

ПАМ'ЯТАЙМО

«ДУМИ МОЇ, ДУМИ МОЇ...»

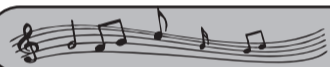
12 березня 2024 року в Дніпровській академії музики відбувся тематичний гала-концерт «Думи мої, думи мої...», присвячений 210-річчю з дня народження Тараса Шевченка. У поетичній, схвилюваній атмосфері, прозвучали твори різних українських композиторів за поезією Кобзаря: «Рева та стогне Дніпр широкий», «Поле, поле...», «Тополя», «Нащо мені чорні брови?», арія за поемою «Гайдамаки» – «Давно те минуло, «Колискова Ганни» з опери «Наймичка», «У гаю, гаю вітру немає» (арія Яреми за поемою «Гайдамаки»), «Чи ми ще зійдемося знову?», «Утоптала стежечку». Ці музичні твори на слова Т. Г. Шевченка натхненно виконували здобувачі освіти: Іван Паханов, Ольга Березова, Анна Кожанова, Захарій Пазинич, Іван Галушка, Дмитро Сніжко, Євгеній Шкурко, Анастасія Сідак, Ірина Чувпило, Катерина Білецька, Марія Заїка, Марк Скрипченко, Роман Табацький, Владислава Раковська, а також ансамбль бандуристів «Чарівниці», керівники С. В. Овчарова та М. С. Березуцька.

Витончено поетичну атмосферу у камерній концертній залі Дніпровської академії музики додали також

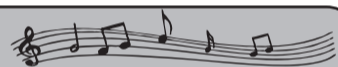
майстри художнього слова. «Не завидуй багатому» та «Заповіт» прочитав Олексій Козачинський. Баладу «Причинна» у жанрі моновистави, з максимально природньою артикуляційно-фонетичною українською вимовою у синтезі із високою сценічно-акторською культурою, натхненно представив викладач української мови Юлія Гончаров. Ведучою концерту стала неперевершена у художньо-образних презентаціях концертних номерів – музикознавчиня Лоліта Савчук. Грали піаністи-концертмейстери академії, а саме – Гліб Горбунов, Ольга Філіпенко, Олександр Штирбу, Лариса Лучак, Наталія Грузіна.

Закцентуємо, що цей патріотично-урочистий, навчально-виховний захід підготували викладачі класу бандури та академічного співу, зокрема Юлія Худієнко, Ольга Школа, Микола Герасименко, Світлана Овчарова, Марина Березуцька, Любов Рибак, Андрій Ломакович.

А. А. Тулянець,
кандидат мистецтвознавства, професор та
завідувач кафедри вокально-хорового мистецтва

АКТУАЛЬНО

КОНЦЕПЦІЇ «НОВОГО ЗВУКУ» ДМИТРА ДЕМЧЕНКА

Музика в сучасному світі – багатогранна палітра ідей та можливостей, це динамічний соціальний та культурний двигун, що висвітлює актуальні проблеми сьогодення. Технічні можливості розширюються, що дозволяє створювати звуки, яких раніше не існувало. Використання електроакустичних інструментів і комп'ютерних програм стає звичайною практикою. Це дозволяє не лише збагачувати музичну мову, але й змінює погляд на саму концепцію музичного звучання. Сучасний український композитор Дмитро Демченко, відкриваючи завісу музичного мистецтва майбутнього, втілює у своїх проектах найсміливіші ідеї.

22 травня 2024 року у великій залі Дніпровської академії музики відбулась світова прем'єра твору «The return of Saturn» («Повернення Сатурну»), у рамках творчого мистецького проекту «Авторська композиторська інтерпретація концепції „Нового звуку“ в електроакустичній музиці XXI ст.».

Було представлено шість інсталяцій, що увійшли в першу частину проекту «Голоси університетів Дніпра» за участю закладів вищої освіти: Університет імені Альфреда Нобеля, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпровський державний медичний університет, Український державний хіміко-технологічний університет, Національний центр аерокосмічної освіти молоді імені Макарова, НТУ «Дніпровська політехніка».

Світові прем'єри творів Дмитра Демченка виконуються не лише в Україні. 6 серпня 2024 року в місті Саскатуні (Канада) відбулась прем'єра твору «Sogona Australis» для квартету дерев'яних духових інструментів. Твір було продемонстровано висококваліфікованими виконавцями: Роан Фро (флейта), Гленда Ліндгрін (гобой), Аллі Гарінгтон (кларнет), Захар Сенюк (фагот), Валтер Гофмейстер (аудіо/відео).

27 вересня 2024 року, відбувся захист творчого мистецького проекту Дмитра Демченка на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва на тему: «Авторська композиторська інтерпретація концепції „Нового звуку“ в електроакустичній музиці XXI ст.». Творчим керівником проекту стала заслужений діяч мистецтв України, композиторка Валентина Брондзя-Мартинюк. Науковий консультант – кандидат педаго-

гічних наук, доцент кафедри історії та теорії музики Лариса Гонтова.

30 вересня 2024 року в місті Києві на XXXV Міжнародному фестивалі «Kyiv-Music-Fest – 2024», у Національній музичній академії України ім. П. І. Чайковського, прозвучав твір Дмитра Демченка для фортепіано під назвою «Еріда», у виконанні доцента кафедри фортепіано Дніпровської академії музики Олександра Білоусова.

Дмитро Анатолійович Демченко – багатогранна творча особистість, це підтверджує присуджена у цьому році композитору міська іменна мистецька премія у галузі музики імені Віталія Кирейка. Премією митця було нагороджено за публікації останніх років, стосовно комп'ютерного та електроакустичного використання професійного музичного інструментарію.

Сміливі виклики та новітні музичні пошуки Дмитра Демченка надзвичайно зацікавлюють слухачів і виконавців як у рідному академічному просторі, так і за кордоном. Сучасні концепції «нового звуку» знаходять відгук й актуальність: нестандартні методи звуковидобування, композиторські техніки та безліч креативних прем'єрних робіт і мистецьких проектів тощо. Наголосимо, що творча діяльність композитора урізноманітнює наше сьогодення, надихає та демонструє безкінечні кордони музичного світу.

Наталія Шиліна,
здобувач освіти IV курсу відділу теорії музики

КОНКУРС

І Відкритий конкурс піаністів на краще виконання творів Віктора Косенка

Низку листопадових подій на спеціалізації фортепіано завершив конкурс, започаткований у минулому році, але цей раз проведений вже у новому статусі, а саме – І Відкритий конкурс піаністів на краще виконання творів Віктора Косенка. Ця музична подія відбулась 23 листопада 2024 року за підтримки Меморіального музею-квартири В. С. Косенка (м. Київ) та була приурочена до дня народження видатного українського музиканта, композитора, педагога і піаніста, якому в цьому році відзначалось 128 років.

У заході взяли участь багато талановитих дітей, які продемонстрували свою виконавську майстерність. Врахувавши складні реалії сучасного життя юних музикантів, конкурс проводився у змішаному форматі, що дозволило всім учасникам розкрити свій творчий потенціал, не обмежуючись очними виступами. Треба відзначити, що попри все, більшість конкурсантів змогли знайти можливість виступити очно. І навіть вимкнення світла для них не стало перешкодою – заключні виступи конкурсантів проходили у концертній залі при свічках.

У цей день панувала неймовірна тепла і творча атмосфера. Було відчутно, що діти, особливо молодші, дуже скучили за концертною сценою. Поки члени журі прослуховували дистанційні записи виконання, наші конкурсанти влаштували справжній концерт зі своїми концертними програмами, підкреслимо, з оплесками та оваціями. На мить склалось враження, що їм вже і не так важливі результати, бо вони саме у цей момент отримували те, що так їм не вистачає у творчому житті, а саме – живого спілкування, як кажуть «від серця – до серця».

Тож викладачі-піаністи вітають усіх із чудовими виступами! Серед конкурсантів від Дніпровської академії музики ми отримали такі результати конкурсу.

Категорія «А»: I місце – Громченко Григорій (кл. викл. Житної Ю. В.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка; III місце – Зима Катерина (кл. проф. Медведнікової Т. О.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка, Реут Соломія (кл. викл. Сайко Є. В.); IV місце – Казанцева Софія (кл. викл. Очерет Н. С.).

Категорія «В»: II місце – Казарян Олександра (кл. викл. Адлуцької Т. С.), Пачковська Олександра (кл. викл. Пескової А. О.), Рибалко Тетяна (кл. викл. Пескової А. О.), Ситар Захар (кл. викл. Старовойтової С. Д.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка; III місце – Гетьман Катерина (кл. викл. Старовойтової С. Д.).

Категорія «С»: I місце – Грязнов Михайло (кл. викл. Житної Ю. В.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка; II місце – Миронова Єліна (кл. викл. Житної Ю. В.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка; III місце – Пилипенко Оксана (кл. викл. Житної Ю. В.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка.

Категорія «Д»: I місце – Хомутова Софія (кл. викл. Житної Ю. В.), Чорнобай Юлія (кл. викл. Житної Ю. В.) + Диплом «За краще виконання твору В. Косенка; II місце – Ворнічесько Юхим (кл. викл. Житної Ю. В.).

Побажаємо всім успіхів на ниві музичної творчості, активного примноження репертуару українських композиторів та, безумовно, відкриття нових музичних талантів.

Т. С. Адлуцька,
викладач циклової комісії фортепіано

 ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВИДАННЯ

«ВОЛОДИМИР СКУРАТОВСЬКИЙ: БІОГРАФІЯ, СТАТТІ, СПОГАДИ»

Скуратовського, який не лише давала колосальні знання, навички, професійні вміння всім, хто його оточував, але й постійно створювала нові ракурси бачення Вічного у численних сьогочасних мистецьких проєктах, відкритих тематичних зустрічах, незчисленних лекціях академічної педагогічної діяльності та винятково активного власного культурно-просвітницького руху.

Неперевершений ведучий багатьох концертів, блискучий лектор, ведучий дискусійного клубу, автор та керівник проєкту «Юна опера», організатор культурно-пізнавальних турів-подорожей для студентів та викладачів академії – все це, гармонійно вміщала у себе особистість геніального митця, з яким пощастило працювати і спілкуватися багатьом із нас.

Структурна логіка подання матеріалу у презентованому виданні означена самодостатньою цілісністю. Біографія (перший розділ), як сходження і становлення музичного професіоналізму В. Скуратовського; статті і нариси (другий розділ), як узагальнююча ретроспективність

музичної, літературної та культурно-просвітницької діяльності митця, та спогади (третій розділ), як факел пам'яті та, найголовніше, продовження справи творця, передача естафети відтворення мовою мистецтва великих культурних, морально-етичних чеснот світоустрою.

Особливо цікавими, максимально заглиблюючими у майже реальне спілкування з митцем, постають додатки та фотоальбом презентованого видання. Інтерв'ю Володимира Скуратовського Ілле Свідлеру «Я все-таки кому-то нужен здесь», а також хронологічна таблиця і світліни ключових, творчо піднесених миттєвостей життя, фото-документація хвилин абсолютного щастя у колі родини та колег, у вирі емоційної наснаги творчості, наближає кожного, хто доторкнувся цього видання, до пізнання Вічності у її доміантні духовних цінностей буття нескінченного – Духу, Душі, Духовності.

В. В. Громченко,
доктор мистецтвознавства, професор,
проректор з наукової, творчої
та міжнародної діяльності

Видавнича справа у Дніпровській академії музики завжди підтримувалась адміністрацією закладу вищої освіти і, наголосимо, не лише у пріоритеті нових наукових та навчально-методичних напрямів численних праць, ініційованих викладачами різних кафедр та циклових комісій, але й у продовженні й еволюції серій вже давно започаткованих тематичних видань. Так, надзвичайно відома серія робіт «Видатні музиканти Дніпропетровщини», що була започаткована кандидатом мистецтвознавства, завідувачем та професором кафедри фортепіано Т. О. Медведніковою у 2006 році, у представленні серії книг «Михайло Оберман», «Світлана Грибановська», «Лідія Євсєвська», «Маріам Гордон», «Марія Гейман», «Моїсей Левін», з часом була продовжена й іншими викладачами-дослідниками, зокрема Н. В. Проценко – «Анатолій Абдулрагімов», «Нонна Суржина»; Євгеном і Наталією Проненками – «Матвій Ліберман», С. А. Щітовою «Аріадна Постава», Т. Чернетю – «Лідія Воріна». І ось у 2024 році, ця найбільша за кількістю робіт і авторства науково-популярна серія праць у Дніпровській академії музи-

ки, дісталася свого продовження книгою «Володимир Скуратовський: біографія, статті, спогади», редактори-упорядники М. В. Скуратовська, О. В. Скуратовська.

Про непересічне значення цього видання, свідчить триразова презентація цієї книги. Вперше, ця праця побачила свого читача, у її презентації в Дніпровській дитячій музичній школі № 6 ім. В. Скуратовського (де також працював В. Скуратовський, суміщаючи педагогічну діяльність в Дніпровській академії музики), що відбулась 29 вересня 2024 року.

Друга презентація відбулась у рамках ХІХ Всеукраїнської студентсько-аспірантської науково-практичної конференції «Музичний твір як світоглядна універсалія сучасного мистецтва», що пройшла в академії 14–15 жовтня 2024 року.

Третє представлення роботи, здійснювалось у формі концерту-презентації 8 листопада 2024 р., за участі викладачів та студентів Дніпровської академії музики.

«Людина – це те, що вона дає людям». Саме цим висловом розкривається книга-світ людини-особистості Володимира

 МИСТЕЦЬКИЙ ПРОЄКТ

«ЖИТТЯ ДОВЖИНОЮ В СМІЧОК» ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

26 листопада 2024 року відкрив свій черговий сезон проєкт кафедри оркестрових інструментів «Життя довжиною в смічок», присвячений видатним музикантам-виконавцям. Героєм першого концерту став шотландський скрипаль, альтист та викладач Вільям Примроуз. Не дивно, що його прізвище перекладається як «першоцвіт»: саме завдяки Примроузу

альт стає концертуючим інструментом та розкриває свої можливості для вибагливої музики ХХ століття. Цікаво, що шлях до кар'єри альтиста відкрив Примроузу видатний скрипаль Ежен Ізаї.

За словами сучасних альтистів, альт – інструмент незвичайний, засекречений, навіть містичний. Він вважається інструментом аристократів. Крім того, треба самому чимало прожити, щоби взятися за альт... Дійсно, концерт продемонстрував безліч звукових фарб, художніх засобів виразності, що представляють альт у різних ролях. Студентами кафедри були виконані твори Е. Ратеза, Ф. Бонпорті, Я. Калліводи, І. С. Баха, П. Нардіні, М. Турньє.

Кожен зі студентів намагався не тільки донести стиль епохи та автора, але й «розмовляти» на альті зі слухачами, висловлювати свою любов до нього. Таїсія Бородачева, Анастасія Яковлева, Анна Чопенко, Дмитро Ткач, Володимир Бережний, Дар'я Савченко продемонстрували альт в якості сольного інструмента, Ірина Кравець (арфа), Карина Дришлюк (флейта) виступили у складі квінтету, в якому альт представлено як активного учасника ансамблевого музикування (з ними в ансамблі грали В. Омелянчук, С. Косенко, А. Чопенко).

Підтримували своїх вихованців чудові концертмейстери Н. Білоконєва,

М. Гаркуша, Л. Грабко. Концерт пройшов з успіхом, про що свідчила пануюча тиша в залі та щирі оплески. У виконанні Примроуза слухачи почули фрагменти записів відомого Концерту для альту В. Уолтона, пісні Й. Брамса в ансамблі з контральто Маріан Андерсон і полонез Л. Бетховена. Кожен концерт означеного проєкту – це яскраве свідчення плідної, ретельної роботи викладачів кафедри. Тому – велика подяка Кароліні Крамчаніновій, Кирилу

Дарміну та Ользі Луценко за підготовку студентів до цього концерту. Бажаємо подальших подібних творчих зустрічей та натягненої педагогічної праці!

Л. В. Гонтова,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри історії
та теорії музики

ОБ'ЄДНАННІ ТВОРЧИСТЮ

«Ab imo rectore – від чистого серця, із глибини душі», саме у такому духовно-творчому обрамленні відбуваються численні концертні проєкти завідувача циклової комісії фортепіано Ю. В. Житної. Не виключенням постав і концерт 12 грудня 2024 року, в ансамблі з викладачем класу саксофона Дніпровської академії музики, доктором філософії з музичного мистецтва, саксофоністом-концертантом В. О. Лебедем. Наголошено, що цей дует має поважну творчу історію, ще за студентських років В. О. Лебеда, і, що надзвичайно показово, активно продовжує еволюційну ходу професіоналізму і зараз. Відтак, черговою сходинкою у музично-виконавській майстерності ансамблів, стало представлення численній публіці програми цьогогорічного концерту, означеної шедеврами французької музики для саксофона з фортепіано.

Концерт відкрив хрестоматійний твір для саксофона – Фантазія на оригінальну тему, композитора середини XIX століття Жюль Демерсмана, одного з перших авторів, чия увага дала успішну путівку в творче життя молодому інструменту. Енергійно-бравурний фортепіанний вступ оркестрового плану, виразно відтіняв надчутливу кантіленність саксофона, контрастуючу віртуозність переважно у мілкій техніці, представлених у дивовижно розлогому діапазоні звучання інструмента.

Своєрідним виявленням саксофонної ретроспекції постала «Лірична пісня» французьки Фернанди Декрюк, композиторки першої половини XX століття, яка ніби стверджує першорядність природних мелодійно-співочих, кантіленних можливостей саксофона, перворідність його професійних класико-романтичних устоїв, наголошувала на глибинності академічних традицій саксофонного виконавства, у вирі щосильніше здійснюючої хвилі виконавсько-полістилістичного калейдоскопу трактування інструмента у XX ст.

У наближенні кульмінації вечора французької музики, концерт дістався виразного розсвічення характерності художніх образів у циклі п'єс «Картинки Провансу», композиторки середини XX століття Поль Моріс. Одухотворена польотність інтонування, витонченість звучання, щиро розсвічували виконавський «фран-

цузький» стиль / шарм, максимальністю закрутлення мотивно-фразових побудов, тонким відчуттям міри динамічної шкали звучання інструментів, точним і водночас вислизаючим у сприйнятті початком звуку саксофонної атаки і фортепіанного туше. Художньо активізована натхненність звучання ансамблів, влучно відтворювала широку гаму почуттів програмних п'єс циклу, презентованих Поль Моріс в узагальненому типі програмності – «Фарандола молодих дівчат», «Пісня для коханої людини», «Циганка», «Квіти на могилі для загиблої душі», «Південний шершень». Їх максимальна контрастність представлення проростала виконавськими засобами індивідуальної професійної майстерності, об'єднаної, підкреслимо, спільністю ансамблевого вектору художньо-образних устремлень.

Прелюдія, каденція і фінал Альфреда Дезанкло, композитора другої половини XX століття, постала кульмінацією концерту французької музики, як у плані його драматургічного розвитку, так і у програмній ретроспекції еволюції саксофонного камерно-ансамблевого репертуару. Вочевидь, композиція, що була написана у повенний час (Друга світова війна), людиною, що перенесла усі тяготи війни, творча активність якої у Парижі проходила за регентським пультом церковного хору, мала глибинний філософсько-духовний зміст, вбачання власного «я» у Всесвіті, у пізнанні власної місії, свого найвищого призначення. Відповідно сконстатуємо і змінність засобів художньої виразності – розширення динамічних градацій гучності та діапазону звучання інструментів, полярності зміни кришталево-прозорої,

крихкої ілюзорності звуків на затемнено-оксамитове забарвлення загальної темброво-колеристичної палітри ансамблю, збільшення динамічної експресії інструментального вислову тощо.

Влучним доповненням до програми концерту постала візуалізація музичних творів шедеврами художньо-образного мистецтва, зокрема були представлені картини Едгара Дега, Клода Моне, Вінсента Ван Гога, Едварда Мунка, П'єра-Огюста Ренуара.

Подякуємо ведучій концерту, здобувачці освіти IV курсу циклової комісії теорії музики Юлії Чорнобай, яка лаконічно і дуже влучно наголошувала на винятково значущих особливостях творів концертної програми.

Тож побажаємо нових творчих ідей та цікавих ракурсів їх реалізації у майбутніх проєктах Ю. В. Житної та В. О. Лебеда.

В. В. Громченко,
доктор мистецтвознавства, професор,
проректор з наукової, творчої
та міжнародної діяльності

« ТВОРЧА СТУДІЯ ПЕРА »

ТСП – так скорочено тепер називається об'єднання студентів (і викладачів також!), які виявляють не лише музичні здібності, а ще й пишуть вірші, прозу, малюють і навіть неперевершено ліплять!

Авжеж, ви здивовані! Бо багато хто ще не чув про подібну студію. Проте хтось, імовірно, колись бував на презентації нашої першої збірки віршів та ілюстрацій картин студентів «Крилата думка». Було це давно, ще навесні 2018 року. Відтоді і друга збірка побачила світ, на жаль, у самвидаві, адже наставали скрутні локдаунські часи.

Проте навіть війна не зашкодила нам провести виставку робіт нашої випускниці Ксенії Некраси й зібрати всі творчі сили для прекрасного заходу, який дав змогу почути і поезії Поліни Лобзенко та Поліни Ключко, Поліни Карпенко і нестандартні есе Софії Редьки, і авторські пісні уже відомого дуету Софії Поно-

маренко та Анастасії Башмакової, та навіть переглянути відеоролик, створений нашим талановитим випускником Іллею Грецьким, нині студентом КНУ театру, кіно і телебачення ім. Карпенка-Карого.

26 лютого 2024 року ми зробили відкритий мікрофон у холі академії, де ділилися своїми письменницькими думками й почуттями. Було приємно, що до нас доєдналися і Варвара Яценко, і Олексій Кошевий, і Анастасія Чорна, і Ксенія Воронова, і дует Пономаренко-Башмакова, і Софія Редька, і навіть завітала до нас випускниця Марія Халіф, нині студентка НМАУ ім. П. І. Чайковського композиторського відділення. У програмі звучали вірші Ольги Гусіної, Івана Селищева. Ну і я, звісно, не проминула долучитись новенькою поезією. А ще цей захід допоміг знайти нові таланти, як наприклад, І. Моргентал!

А що вже говорити про художню творчість, то тут час відкривати цілу виставку! На ній можна було б представити і роботи Анастасії Чорної та Ангеліни Городніченко, і разом з ними декоративно-ужиткове мистецтво Анастасії Подгородецької, і чудові фотографії Анни Баранової та Іллі Грецького, ба навіть різних казкових персонажів Дебори Лопаткіної, виготовлених з повітряного пластиліну. І всі вони надзвичайно талановиті! Подекуди навіть дивовижні!

А ще цінним надбанням нашої студії є участь у ній Дмитра Мельника, викладача і аспіранта нашої академії, який утвердився вже і як поет, і як прозаїк, і впевнено розвиває свій талант на цьому поприщі не лише все більш досконалим написанням творів, а й вивчаючи теорію літератури.

Творча Студія Пера існує для того, щоб ми могли пізнати один одного у всьому багатстві природних обдарувань, об'єднати покоління студентів, викладачів та випускників у різних галузях мистецтва. Адже наш заклад – будь-то коледж чи академія – це вже в біографії назавжди! (Упевнена, зараз точно хтось подумав: «І в серці також!»).

Також ми створили спільноту в Телеграм каналі, де ділимося своїми авторськими новинками. І зупинятися не збираємось! Ми розвиваємось і відкриті новим творчим ідеям та новим творчим особистостям!!!

Н. В. Катрич,
викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

ВІТАЄМО!!!

Демченка Дмитра Анатолійовича із присудженням освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва з галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальність 025 «Музичне мистецтво». Рішення спеціалізованої ради з присудження освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва від 17.10.2024 р. *Творчий керівник В. М. Брондзя. Науковий консультант Л. В. Гонтова. Склад спеціалізованої ради: Д. Д. Купіна (голова ради), В. Є. Камінський, О. А. Безбородько, С. А. Щітова, О. В. Володін.*

Гмиріна Павла Олександровича із присудженням освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва з галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальність 025 «Музичне мистецтво». Рішення спеціалізованої ради з присудження освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва від 17.10.2024 р. *Творчий керівник Н. О. Мельникова. Науковий консультант О. М. Берегова. Склад спеціалізованої ради: Т. О. Медведнікова (голова ради), О. А. Безбородько, М. О. Шадько, В. В. Громченко, Г. В. Адлущий.*

Жилу Євгена Миколайовича із присудженням освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва з галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальність 025 «Музичне мистецтво». Рішення спеціалізованої ради з присудження освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва від 02.12.2024 р. *Творчий керівник Ю. М. Новіков. Науковий консультант М. І. Варакута. Склад спеціалізованої ради: Н. В. Башмакова (голова ради), А. І. Душний, А. М. Стрілець, В. М. Брондзя, С. В. Овчарова.*